

Ainevaldkond „Võõrkeeled“

1. Üldalused

1.1. Võõrkeelepädevus

Võõrkeelte õpetamise eesmärk põhikoolis on kujundada õpilastes eakohane võõrkeelepädevus, s.o suutlikkus mõista ja tõlgendada võõrkeeles esitatut, suhelda eesmärgipäraselt nii kõnes kui ka kirjas, järgides vastavaid kultuuritavasid; mõista ja väärtustada erinevaid kultuure, oma kultuuri ning teiste kultuuride sarnasusi ja erinevusi; mõista, et elus on vaja vallata mitut võõrkeelt.

Võõrkeelte õpetamise kaudu taotletakse, et põhikooli lõpuks õpilane:

- 1) omandab keeleoskuse tasemel, mis võimaldab autentses teiskeelses keskkonnas iseseisvalt toime tulla;
- 2) on võimeline osalema erinevates võõrkeelsetes projektides, jätkama õpinguid emakeelest erinevas keeles ning on konkurentsivõimeline tulevases tööelus;
- 3) tunneb erinevaid keeli kõnelevaid rahvaid ja nende kultuure;
- 4) mõistab oma kultuuri ning teiste kultuuride sarnasusi ja erinevusi ning väärtustab neid;
- 5) omandab edasiseks õppimiseks vajalikud oskused, mis suurendavad enesekindlust õppida võõrkeeli ja suhelda võõrkeeltes.

1.2. Ainevaldkonna õppeained ja maht

Ainevaldkonda kuuluvad A-võõrkeel, B-võõrkeel. A-võõrkeelena õpitakse inglise keelt, B-võõrkeelena vene keelt.

A-võõrkeele õppimist alustatakse I kooliastmes ja B-võõrkeelt II kooliastmes.

I kooliaste:

- 1) A-võõrkeel – 3 nädalatundi

II kooliaste:

- 1) A-võõrkeel – 9 nädalatundi
- 2) B-võõrkeel – 3 nädalatundi

III kooliaste:

- 1) A-võõrkeel – 9 nädalatundi
- 2) B-võõrkeel – 9 nädalatundi

1.3. Ainevaldkonna kirjeldus ja valdkonnasisene lõiming

Võõrkeeled avardavad inimese tunnetusvõimalusi ning suutlikkust mõista ja väärtustada mitmekultuurilist maailma, arendavad erinevate keeleliste ja mittekeeleliste vahenditega süsteemset mõtlemist ning eneseväljendusvõimalusi. Võõrkeeled arendavad kultuuriteadlikku suhtlusvõimet, andes teadmisi eri maade ja eri keeli kõnelevate rahvaste kohta.

Ainevaldkonda kuuluvate võõrkeelte õpe lähtub Euroopa keeleõppe raamdokumendi põhimõtetest ning selles kirjeldatud keeleoskustasemetest. Kõigi võõrkeelte õpitulemusi on raamdokumendile toetudes kirjeldatud ühtsetel alustel. Õpitulemused erinevates osaoskustes on esitatud ainevaldkonnakava ainekavade lõpus keeleoskustasemete tabelis Raamdokumendi ja Euroopa keelemapi põhimõtete rakendamise õppes võimaldab motiveerida õpilasi õppima võõrkeeli, arvestada nende ealist ning individuaalset eripära, suunata erineva edasijõudmisega õpilasi seadma endale jõukohaseid õpieesmärke ning anda õpilastele objektiivset tagasisidet saavutatute kohta. Kõik see toetab õpimotivatsiooni püsimist ning iseseisva õppija kujunemist.

Nüüdisaegne keeleõpe on allutatud kommunikatiivsetele vajadustele, lähtutakse õppijast ja tema suhtluseemärkidest. Keeleõppes on tähtis eelkõige keele kasutamise oskus, mitte pelgalt keele struktuuri tundmine. Keeleline korrektsus kujuneb õpilasel pikaajalise töö tulemusena.

Suhtluspädevust kujundatakse keele nelja osaoskuse – kuulamise, lugemise, rääkimise ja kirjutamise – arendamise kaudu, seepärast on ka õpitulemused esitatud osaoskuste kaupa. Neid osaoskusi õpetatakse lõimitult. Keeleõpe rikastab mõtlemist, arendab oskust end täpselt väljendada, luua tekste ning neist aru saada. Nendes valdkondades toetub võõrkeeleõpetus emakeeleõpetusele ja vastupidi.

Põhikooli õpilases arendatakse oskust võrrelda oma ja võõrast kultuuri, leida nende sarnasusi ja erinevusi, mõista ning väärtustada teiste kultuuride ja keelte eripära, olla salliv ning vältida eelarvamuslikku suhtumist võõrapärasesse. Teiste kultuuride tundmine aitab teadlikumalt tajuda oma keele ja kultuuri spetsiifikat.

Võõrkeeleõpe nõuab avatud ning paindlikku meetodilist käsitust, et kohandada õpet õpilase vajaduste järgi. Õpilaskeskse võõrkeeleõppe tähtsamad põhimõtted on:

- 1) õpilase aktiivne osalus õppes, tema teadlik ja loov võõrkeele kasutamine ning õpistrateegiate kujundamine;
- 2) keeleõppes kasutatava materjali sisu vastavus õpilase huvidele;
- 3) erinevate aktiivõppevormide (sh paaris- ja rühmatöö) rakendamine;
- 4) õpetaja rolli muutumine teadmiste vahendajast õpilase koostööpartneriks ning nõustajaks teadmiste omandamises;
- 5) õppematerjalide avatus, nende kohandamine ja täiendamine õpilase eesmärkide ning vajaduste põhjal.

Kuna võõrkeel on eelkõige vahend teabe hankimiseks ja selle edastamiseks suhtluses, siis on keeleõppe keskmes teemavaldkonnad, mille kaudu ja piires kujundatakse suhtluspädevust. Need on kõigile võõrkeeltele ühtsed; erinevused teemavaldkondade käsitlemisel tulenevad õppe kestusest ja tundide arvust.

1.4. Üldpädevuste kujundamine

Pädevustes eristatava nelja omavahel seotud komponendi – teadmiste, oskuste, väärtushoiakute ja käitumise – õpetamisel on kandev roll õpetajal, kelle väärtushinnangud ja enesekehtestamisoskus loovad sobiliku õpikeskkonna ning mõjutavad õpilaste väärtushinnanguid ja käitumist.

Võõrkeeleõpetuse eesmärkides ja tulemustes sisalduvad keelepädevus, kultuuridevaheline pädevus (väärtushinnangud, käitumine) ning õpioskused. Võõrkeeli õpetades kujundatakse kõiki üldpädevusi (väärtuspädevust, sotsiaalset pädevust, enesemääratluspädevust, õpipädevust, suhtluspädevust, matemaatikapädevust, ettevõtlikkuspädevust) seotud eesmärkide, käsitletavate teemade ning erinevate õpimeetodite ja tegevuste kaudu.

Kultuuri- ja väärtuspädevuse

arengut toetatakse õpitavaid keeli kõnelevate maade kultuuride tundmaõppimise kaudu. Õpitakse mõistma ja aktseptima erinevaid väärtussüsteeme, mis lähtuvad kultuurilisest eripärast.

Sotsiaalne ja kodanikupädevus

Igapäevastes suhtlussituatsioonides toimetulekuks on sobivate keelendite valiku kõrval vaja teada õpitavat võõrkeelt kõnelevate maade kultuuritausta ja sellest tulenevaid käitumisreegleid ning ühiskonnas kehtivaid tavasid. Seetõttu on sotsiaalne ja kodanikupädevus tihedalt seotud väärtuspädevusega.

Sotsiaalse ja kodanikupädevuse kujundamisele aitavad kaasa erinevad õpitöövormid (nt rühmatöö, projektöpe) ning aktiivne osavõtt õpitava keelega seotud kultuuriprogrammidest.

Enesemääratluspädevus

areneb võõrkeeletunnis kasutatavate teemade kaudu. Iseendaga ja inimsuhetega seonduvat saab võõrkeeletunnis käsitleda arutluste, rollimängude ning muude õpitegevuste kaudu, mis aitavad õpilastel jõuda iseenda sügavama mõistmiseni. Oma tugevate ja nõrkade külgede hindamine on tihedalt seotud õpipädevuse arenguga.

Õpipädevust

kujundatakse pidevalt erinevaid õpistrateegiaid rakendades (nt teabe otsimine võõrkeelsetest allikatest, sõnaraamatu kasutamine). Olulisel kohal on eneserefleksioon ning õpitud teadmiste ja oskuste analüüsimine (nt. Euroopa keelemapi põhimõtetest lähtuvalt).

Suhtluspädevus

on võõrkeeletunnis keskne. Võõrkeeletunnis eesmärgid lähtuvad otseselt suhtluspädevuse komponentidest ning nende sisust. Hea eneseväljendusoskus, teksti mõistmine ja tekstiloome on eduka suhtlemise eeldused võõrkeeltes. Koos suhtluspädevusega arendatakse õppijas oskust võrrelda oma ning võõra kultuuri sarnasusi ja erinevusi, mõista ning väärtustada teiste kultuuride ja keelte eripära, olla salliv ning vältida eelarvamuslikku suhtumist võõrapärasesse. Teiste kultuuride tundmine aitab teadlikumalt tajuda oma keele ja kultuuri spetsiifikat.

Matemaatika-, loodusteaduste- ja tehnoloogiaalase pädevusega

seonduvad võõrkeeled suhtluspädevuse kaudu. Esmalt õpitakse võõrkeeles nt arvutama ning seejärel vastavalt keeleoskuse arengule mõistma erinevate elu- ja tegevusvaldkondade tekste, sh teabegraafikat või muul viisil visuaalselt esitatud teavet. Õpitakse kasutama tehnoloogilisi abivahendeid eri liiki tekste luues, korrigeerides ja esitades.

Ettevõtlikkuspädevus

kaasneb eelkõige enesekindluse ja julgusega, mida annab inimesele võõrkeeles oskus. Toimetulek võõrkeelses keskkonnas avardab õppija võimalusi viia ellu oma ideid ja eesmärke ning loob eeldused koostööks teiste sama võõrkeelt valdavate ea- ja mõttekaaslastega.

Digipädevus

Võõrkeelt õppides kasutatakse digivahendeid internetis teabe otsimiseks ning saadud teabe rakendamiseks, arutledes erinevate kultuuri- ja igapäeva eluteemade üle. Rakendatakse veebi-sõnastikke, tõlkeprogramme ja muid asjakohaseid digitaalseid rakendusi, luuakse sisu ning säilitatakse loodud digitaalsel kujul. Digikeskkonnas võõrkeeles suheldes jälgitakse teabe ohutut kasutamist ja jagamist. Eraelu kajastavaid, sh isikuandmeid sisaldavaid, tekste koostades ning jagades pööratakse tähelepanu interneti turvalisusele.

1.5. Võõrkeelte valdkonna lõiming teiste ainevaldkondadega

Võõrkeelte ainekavad arvestavad teadmisi, mida õpilane saab õpitava keele maa ja kultuuri kohta teiste ainevaldkondade kaudu. Võõrkeeletunnis kasutatavad materjalid täiendavad teadmisi, mida õpilane omandab teistes õppeainetes, andes õpilasele keelevahendid erinevate valdkondadega seonduvate teemade käsitlemiseks. Võõrkeelte omandamisel tuleks kasutada koostöös teiste ainevaldkondadega keeleoskuse integreeritud õppematerjale, s.o lõimitud aine- ja keeletunnid (keelekümbel). Võõrkeeles oskus võimaldab muu hulgas õppijale ligipääsu lisateabeallikale (teatmeteostele, võõrkeelsele kirjandusele, internetile jt), toetades sel moel materjali otsimist mõne teise õppeaine jaoks.

Keel ja kirjandus

Võõrkeeltel on kõige otsesem seos keele ja kirjandusega, kuna võõrkeeleeõppes rakendatakse emakeeles omandatud teadmisi: arendatakse kirjalikku ja suulist eneseväljendusoskust, luuakse tekste ning õpitakse neist aru saama. Kõik need teadmised ja oskused kantakse järgmist keelt õppides üle uude kultuurikonteksti.

Matemaatika

Matemaatikapädevuse arengut toetab numbrite tundmise ja arvutamise kõrval erinevates alustekstides leiduvate sümbolite, graafikute, tabelite ja diagrammide mõistmise ning tõlgendamise oskuse arendamine.

Loodus- ja sotsiaalne

Lõiming kujundatakse erinevate teemavaldkondade ja nendes kasutatavate alustekstide ning õppe kaudu. Võõrkeelte õppes juhitakse õpilasi muu hulgas väärtustama looduslikku mitmekesisust ning vastutustundlikku ja säästvat eluviisi; ära tundma kultuurilist eripära ja järgima üldtunnustatud käitumisreegleid; kujundama oma arvamust ning olema aktiivne ja vastutustundlik kodanik.

Kunstiained

Kunstipädevusega puututakse kokku kultuuriteadlikkuse kujundamise kaudu, õppides tundma erinevate maade kultuurisaavutusi nii teemade (nt „Riigid ja nende kultuur“, „Vaba aeg“) kui ka vahetute kunstielamuste kaudu (kino, teater, kontserdid, muusika, näitused, muuseumid jm). Õpilasi suunatakse märkama ja väärtustama erinevaid kultuuritraditsioone ning maailmakultuuri mitmekesisust.

Tehnoloogia

Erinevate teemavaldkondade ja nendes kasutatavate alustekstide ning õppe kaudu teadvustatakse tehnoloogia arengusuundumisi, seejuures arutletakse nt tehnoloogia kasutamisega kaasnevate võimaluste ja ohtude üle või tutvutakse eri valdkondade teadussaavutustega.

Kehaline kasvatus

Kehakultuuripädevus seostub võõrkeeltes tervisliku eluviisi ja kehalise aktiivsuse väärtustamisega. Võõrkeeleeõppes (nii nagu kehalises kasvatuseski) tuleb sallivalt suhtuda kaaslastesse, järgida ausa mängu reegleid ning teha koostööd.

1.6. Läbivate teemade rakendamise võimalusi

Võõrkeelte õppe eesmärgid ja teemad toetavad erinevais kooliastmes õpilase algatusvõimet, mõtteaktiivsust ning läbivate teemade omandamist, kasutades selleks sobivaid võõrkeelseid (autentseid) alustekste ning erinevaid pädevusi arendavaid töömeetodeid. Eelkõige on läbivad teemad seotud järgmiste teemavaldkondadega:

- 1) elukestev õpe ja karjääri planeerimine: „Õppimine ja töö“. Kujundatakse iseseisva õppimise oskus, mis on oluline alus elukestva õppe harjumuste ja hoiakute omandamisel. Erinevate õppevormide kaudu arendatakse õpilaste suhtlus- ja koostööoskusi, mida on muu hulgas vaja tulevases tööelus. Võõrkeelt õppides omandatakse eneseanalüüsiks ja enda tutvustamiseks vajalikku sõnavara, et ennast võõrkeeles esitleda ja oma mõtteid arusaadavalt edasi anda. Õpe võimaldab vahetult kokku puutuda töömaailmaga, nt käivad õpilased ettevõtteis, tutvuvad ainevaldkonnaga seotud ametite, erialade ja edasiõppimisvõimalustega. Nii kujuneb oskus koostada õpinguile ja tööle kandideerimiseks vajalikke dokumente;
- 2) keskkond ja jätkusuutlik areng: „Kodukoht Eesti“. Taotletakse õpilase kujunemist sotsiaalselt aktiivseks, vastutustundlikuks ning keskkonnateadlikuks inimeseks, kes hoiab ja kaitseb keskkonda ning väärtustades jätkusuutlikkust, on valmis leidma vastuseid keskkonna- ja inimarengu küsimustele;
- 3) kodanikualgatus ja ettevõtlikkus: „Mina ja teised“, „Igapäeva elu. Õppimine ja töö“, „Kodukoht Eesti“, „Vaba aeg“. Taotletakse õpilase kujunemist aktiivseks ning vastutustundlikuks kogukonna- ja ühiskonnaliikmeks, kes mõistab ühiskonna toimimise põhimõtteid ja mehhanisme ning kodanikualgatususe tähtsust, tunneb end ühiskonnaliikmena ja toetub oma tegevuses riigi kultuuri-

traditsioonidele ning arengusuundadele;

- 4) kultuuriline identiteet: „Kodukoht Eesti”, „Riigid ja nende kultuur”. Taotletakse õpilase kujunemist kultuuriteadlikuks inimeseks, kes mõistab kultuuri osa inimeste mõtte- ja käitumislaadi kujundajana ning kultuuride muutumist ajaloo vältel, kellel on ettekujutus kultuuride mitmekesisusest ja kultuuriga määratud elupraktika eripärast ning kes väärtustab omakultuuri ja kultuurilist mitmekesisust ning on salliv ja koostööaldis;
- 5) teabekeskond: „Igapäevaelu. Õppimine ja töö“, „Riigid ja nende kultuur“, „Vaba aeg“. Taotletakse õpilase kujunemist teabeteadlikuks inimeseks, kes tajub ja teadvustab teabekeskonda, suudab seda kriitiliselt analüüsida ning toimida selles oma eesmärkide ja ühiskonnas omaks võetud kommunikatsioonieetika järgi;
- 6) tehnoloogia ja innovatsioon: „Igapäevaelu. Õppimine ja töö“, „Vaba aeg“. Taotletakse õpilase kujunemist uuendusaltiks ja nüüdisaegset tehnoloogiat eesmärgipäraselt kasutada oskavaks inimeseks, kes tuleb toime kiiresti muutuvast tehnoloogilises elu-, õpi- ja töökeskkonnas;
- 7) tervis ja ohutus: „Mina ja teised”, „Kodu ja lähiümbrus”, „Igapäevaelu. Õppimine ja töö“. Taotletakse õpilase kujunemist vaimselt, emotsionaalselt, sotsiaalselt ja füüsiliselt terveks ühiskonnaliikmeks, kes järgib tervislikku eluviisi, käitub turvaliselt ning aitab kaasa tervist edendava turvalise keskkonna kujundamisele;
- 8) väärtused ja kõlblus: „Mina ja teised“, „Kodu ja lähiümbrus“, „Kodukoht Eesti“, „Igapäevaelu. Õppimine ja töö“, „Riigid ja nende kultuur“, „Vaba aeg“. Taotletakse õpilase kujunemist kõlbliselt arenenud inimeseks, kes tunneb ühiskonnas üldtunnustatud väärtusi ja kõlbluspõhimõtteid, järgib neid koolis ja väljaspool kooli, ei jää ükskõikseks, kui neid eiratakse, ning sekkub vajaduse korral oma võimaluste piires.

1.7. Õppetegevuse kavandamine ning korraldamine

Õpet kavandades ja korraldades:

- 1) lähtutakse õppekava alusväärtustest, üldpädevustest, õppeaine eesmärkidest, õppesisust ja oodatavatest õpitulemustest ning toetatakse lõimingut teiste õppeainete ja läbivate teemadega;
- 2) taotletakse, et õpilase õpikoormus (sh kodutööde maht) on mõõdukas, jaotub õppeaasta ulatuses ühtlaselt ning jätab piisavalt aega puhkuseks ja huvitegevusteks;
- 3) võimaldatakse õppida üksi ning koos teistega (iseseisvad, paaris- ja rühmatööd), et toetada õpilaste kujunemist aktiivseiks ning iseseisvaks õppijaiks;
- 4) kasutatakse diferentseeritud õppeülesandeid, mille sisu ja raskusaste toetavad individualiseeritud käsitlust ning suurendavad õpimotivatsiooni;
- 5) rakendatakse nüüdisaegseid info- ja kommunikatsioonitehnoloogial põhinevaid õpikeskkondi ning õppematerjale ja -vahendeid;
- 6) mitmekesistatakse õpikeskkonda: muuseumid, näitused, teater, kino, kontserdid, arvutiklass, õppereisid jne;
- 7) kasutatakse erinevaid õppemeetodeid, sh aktiivõpet: rollimängud, arutelud, diskussioonid, projektõpe jne.

1.8. Hindamise alused

Õpitulemuste hindamise eesmärgid on toetada õpilase arengut, innustada õpilast sihikindlalt õppima kujundada õpilase enesehinnangut, tekitada huvi võõrkeelte õppimise vastu ning luua seega alus elukestvatele võõrkeeleõppele. Hindamisel lähtutakse Mehikoorma Põhikooli õppekava üldosas sätestatud hindamise korraldusest. Hinnatakse õpilase teadmisi ja oskusi suuliste vastuste, sh esituste, kirjalike ja praktiliste tööde ning praktiliste tegevuste alusel, arvestades õpilase teadmiste ja oskuste vastavust ainekavas taotletavatele õpitulemustele. Puudustele juhib õpetaja tähelepanu taktitundega, osutades võimalustele neist üle saada.

Õpitulemusi hinnatakse sõnaliste hinnangute ja numbriliste hinnetega. Õpitulemuste kontrollimise vormid peavad olema mitmekesised ning vastavuses õpitulemustega. Õpilane peab teadma, mida ja

millal hinnatakse, mis hindamisvahendeid kasutatakse ning mis on hindamise kriteeriumid.

Väärtushinnanguid ja -hoiakuid ning õpioskusi sisaldavate õpitulemuste kohta (nt huvi tundmine, väärtustamine, reeglite järgimine, teatmeallikate kasutamine) antakse tagasisidet. Tagasiside andmisel (sh keeelistele õpitulemustele) kasutatakse kõrvuti õpetaja hinnangutega õpilaste enesehindamist ja kaaslaste antud hinnanguid, võttes vajaduse korral abiks nt Euroopa keelemapi. Hindamise korraldus on täpsustatud Mehikoorma Põhikooli õppekava üldosas.

1.9. Füüsiline õppekeskkond

Kool korraldab õppe:

- 1) vajaduse korral rühmades;
- 2) klassis, kus on keeleõppe eesmärkide saavutamist toetav ruumikujundus koos vajaliku õppe-materjali, sisustuse ja tehniliste abivahenditega.

II Ainekavad

2.1. A-võõrkeel

2.1.1. Õppe- ja kasvatuseesmärgid

A-võõrkeele õppega kujundatakse ainepädevus, mis sisaldab keelepädevust, väärtushinnanguid ja -hoiakuid ning õpioskusi. Põhikooli lõpuks õpilane:

- 1) saavutab iseseisva keelekasutaja taseme, mis võimaldab selles keeles igapäevastes situatsioonides suhelda ning lugeda ja mõista eakohaseid võõrkeelseid originaaltekste;
- 2) huvitub võõrkeelte õppimisest ja nende kaudu silmaringi laiendamisest;
- 3) omandab oskuse märgata ja väärtustada erinevate kultuuride eripära;
- 4) omandab oskuse edaspidi õppida võõrkeeli ning pidevalt täiendada oma keeleoskust;
- 5) huvitub õpitavat keelt kõnelevatest maadest ja nende kultuurist;
- 6) oskab kasutada eakohaseid võõrkeelseid teatmeallikaid (nt teatmeteoseid, sõnaraamatuid, interneti), et leida vajalikku infot teisteski valdkondades ja õppeainetes.

2.1.2. A-võõrkeele õppeaine kirjeldus

A-võõrkeel on enamikule õpilastest esimene kokkupuude teise keele ja kultuuriga, mistõttu üks A-võõrkeele õppe tähtsamaid ülesandeid on äratada õpilastes huvi teiste keelte ja kultuuride vastu ning tekitada võõrkeeleõppeks motivatsiooni. Võõrkeele kui suhtlusvahendi omandamine nõuab pikaajalist pingutust, mis eeldab õppija aktiivset osalust. Õppija keeleoskuse arengut toetab lõimitud aine- ja keeleõpe. Õpetuses lähtutakse kommunikatiivse õpetuse põhimõtetest. Rõhk on interaktiivsel õppimisel ning õpitava keele kasutamisel.

Kommunikatiivne keeleoskus (suhtluspädevus) hõlmab kolme komponenti: keelelist, sotsiolingvistilist ja pragmaatilist. Keeleteadmised ei ole eesmärk omaette, vaid vahend parema keeleoskuse omandamiseks. Keele struktuuri õpitakse kontekstis, järk-järgult jõutakse grammatikareeglite teadliku omandamiseni. Sotsiolingvistilise pädevuse kaudu areneb õppija keelekasutuse olukohasus (viisakusreeglid, keeleregister jm). Pragmaatilise pädevuse kaudu areneb õpilase võime mõista ja luua tekste. Suhtluspädevust arendatakse keeelistele toimingute (kuulamise, lugemise, rääkimise, kirjutamise) kaudu. Oluline on ka õpioskuste arendamine, sealhulgas oskus seada endale eesmärged ja analüüsida oma õpitulemusi, kasutades nt Euroopa keelemappi või õpimappi.

Keeleõppe telje moodustavad temavaldkonnad, mille kaudu ja piires kujundatakse

suhtluspädevust. Põhikoolis on teemade käsitlemise lähtekohaks „Mina ja minu lähiümbus“. Kõigis kooliastmes ning klassides käsitletakse teemasid kõigist teemavaldkondadest, kuid rõhuasetused ja maht on erinevad. Teemasid käsitledes lähtutakse vastava kooliastme õpilaste kogemustest, huvidest ning vajadustest. Keeletunnis suheldakse peamiselt õpitavas võõrkeeles. Emakeeles võib vajaduse korral selgitusi anda.

Oluline on ka õpioskuste arendamine, sealhulgas oskus seada endale õpieesmärke ja analüüsida oma õpitulemusi. A-võõrkeele õppimisel saadud õpioskused aitavad omandada järgmisi võõrkeeli.

Võõrkeeleõppes on kesksel kohal tegevused, mis nõuavad keele eesmärgistatud kasutamist ning lõimivad erinevaid keeleoskuse aspekte. Õpet kavandades lähtutakse didaktikaprintsiipidest (lähemalt kaugemale, tuntult tundmatule, lihtsalt keerulisele, konkreetselt abstraktsele) ning keelekasutuse vajadustest (alustades sagedamini kasutatavatest sõnadest ja vormidest). Kõigis kooliastmes on tähtis osa paaris- ja rühmatööl. Õpilasi suunatakse üha enam tegema eakohast iseseisvat tööd (lugema, infot hankima, projektides osalema jne).

Õpitava võõrkeelega tihedama kontakti loomiseks, suhtluspädevuse ja kultuuriteadlikkuse arendamiseks ergutatakse õpilasi kasutama õpitavat keelt ka väljaspool keeletundi. Selleks sobivad mitmesugused ülesanded, nt iseseisev lugemine, teabe otsimine eri allikaist, õpetaja juhendamisel tehtavad projektitööd, mille käigus rakendatakse kõiki osaoskusi.

Kõigis kooliastmes on vaja õppijat motiveerida ning kujundada temas positiivset hoiakut keeleõppesse. Eduelamuse saavutamiseks luuakse tundides positiivne õhkkond ja väärtustatakse õpilase iga edusammu. Tunnustatakse ka tulemuse saavutamiseks tehtud jõupingutusi. Vigu käsitletakse normaalse keeleõppe osana, nende analüüsimine soodustab õpitava mõistmist ning võimaldab õpilasel oma keelekasutust korrigeerida.

2.1.3. A-võõrkeele õpitulemused, õppesisu, õppetegevus ja hindamine I kooliastmes

Õpitulemused

3. klassi lõpetaja:

- 1) saab aru lihtsatest igapäevastest väljenditest ja lühikestest lausetest;
- 2) kasutab õpituid väljendeid ja lühilauseid oma vajaduste väljendamiseks ning oma lähiümbruse (pere, kodu, kooli) kirjeldamiseks;
- 3) reageerib adekvaatselt väga lihtsatele küsimustele ja korraldustele;
- 4) on omandanud esmased teadmised õpitava keele maast ja kultuurist;
- 5) suhtub positiivselt võõrkeele õppimisesse;
- 6) kasutab esmaseid õpioskusi (kordamist, seostamist) võõrkeele õppimiseks;
- 7) oskab õpetaja juhendamisel töötada nii paaris kui ka rühmas.

Keeleoskuse taotletav tase 3. klassi lõpus

	Kuulamine	Lugemine	Rääkimine	Kirjutamine
Inglise keel	A1.2	A1.1	A1.2	A1.1

Osaoskuste õpitulemused on toodud välja võõrkeelte ainekava lõpus.

Õppesisu

Teemavaldkonnad:

„Mina ja teised“ – Enese ja kaaslaste tutvustus;

„Kodu ja lähiümbus“ – Pereliikmed, kodu asukoht;

„Kodukoht Eesti“ – Riik, pealinn, rahvused. Aastaajad, kodukoha kirjeldus;

„Igapäevaelu. Õppimine ja töö“ – Lihtsad tegevused kodus ja koolis ning nende tegevustega seotud vahendid;

„Vaba aeg“ – Lemmiktegevused ja eelistused.

Keeleteadmised

- 1) nimisõna: ainsus ja reegliäärane mitmus; omastav kääne; umbmäärane ja määrav artikkel + loendav nimisõna.
- 2) omadussõna: üldlevinud omadussõnad (good, big, red).
- 3) arv sõnad: põhiarvud 1-20; telefoninumbrid;
- 4) asesõna: isikulised ja omastavad asesõnad;
- 5) tegusõna: present Simple (be / have); Present Continuous.
- 6) määrsõna: levinumad aja- ja kohamäärsõnad (now, here); hulga- ja määramäärsõnad (many, much).
- 7) sidesõna: *and, but, that*;
- 8) eessõna: enamkasutatavad eessõnad koha – ja ajamäärukses (*in, on, at, to*).
- 9) lauseõpetus: tähestik, suur ja väike täht nimedes; lihtlause; korraldused (käskiv kõne); enam kasutatavad rinnastavad sidesõnad (and, but).

Õppetegevus

I kooliastmes on oluline mängulisus, suur kaal on salmidel ja lauludel. Rõhk on kuulamisel ning rääkimisel. Omandatakse esmane sõnavara. Õpetaja julgustab õpilasi kasutama õpitud väljendeid ja lühilauseid kontekstis. Õpilased õpivad võõrkeele häälikuid eristama ning omandavad õige häälduse. Loetakse ja kirjutatakse seda, mis on suuliselt juba õpitud. Peamise õpistrateegiana kasutatakse õpitu kordamist ning seostamist. Tunnis juhitakse õpilasi töötama nii paaris kui ka rühmas.

Metoodilisi võtteid valides lähtutakse eakohasusest. Osaoskuste arendamiseks sobivad:

- 1) teatud sõnale või fraasile reageerimine (käetõstmine, püstitõusmine, esemele või pildile osutamine);
- 2) loetellu sobimatu sõna äratundmine;
- 3) kuuldu põhjal pildi täiendamine;
- 4) tähelepanelikku kuulamist nõudvate mängude mängimine (nt bingo);
- 5) laulude ja luuletuste kuulamine ning nende põhjal ülesande täitmine (nt ridade järjestamine, riimuvate sõnade leidmine);
- 6) dialoogide, laulude ja luuletuste esitamine;
- 7) häälega lugemine;
- 8) rääkimine pildi alusel;
- 9) ära kirja tegemine ja mudeli järgi kirjutamine.

Hindamine

I kooliastmes hinnatakse põhiliselt õpilase kuulatud tekstist arusaamist ja suulist väljendusoskust. Hindamisel kasutatakse sõnalisi hinnanguid, hinnates peamiselt positiivset õpitulemust. Rõhk on sisulisel tagasisidel, mis toob esile õpilase tugevad küljed ja edusammud.

Õpilane õpib õpetaja juhendamisel ise oma tööle hinnangut andma. Õppe vältel toob ta koostöös õpetajaga esile:

- 1) oskused ja teadmised, mis ta on enda arvates hästi omandanud;
- 2) oskused või teadmised, mille omandamiseks peab ta veel tööd tegema.

I kooliastmes võib enesehinnanguid anda emakeeles, kuid õpetaja julgustab õpilast ka võõrkeelt kasutama. Õpetaja jälgib, et kõik õpilased saaksid oma mõtted ja arvamuse välja öelda.

2.1.4. A-võõrkeele õppe- ja kasvatusesmärgid II kooliastmes

6. klassi lõpetaja:

- 1) saab õpitud temaatika piires aru lauseist ja sageli kasutatavaist väljendeist;
- 2) mõistab olulist õpitud temaatika piires;
- 3) kirjutab lühikesi tekste õpitud temaatika piires;
- 4) tuleb teda puudutavates igapäevastes suhtlusolukordades toime õpitavat keelt emakeelena

- kõnelejaga;
- 5) teadvustab eakohaselt õpitava maa ning oma maa kultuuri sarnasusi ja erinevusi ning oskab neid arvestada;
 - 6) rakendab õpetaja juhendamisel varem omandatud õpioskusi ja -strateegiaid;
 - 7) töötab õpetaja juhendamisel iseseisvalt, paaris ja rühmas;
 - 8) seab endale õpieesmärke ning hindab koostöös kaaslaste ja õpetajaga oma saavutusi.

Keeleoskuse taotletav tase 6. klassi lõpus

	Kuulamine	Lugemine	Rääkimine	Kirjutamine
Inglise keel	A2.2	A2.2	A2.2	A2.2

Osaoskuste õpitulemused on toodud välja võõrkeelte ainekava lõpus.

2.1.5. A-võõrkeele õpitulemused, õppesisu, õppetegevus ja hindamine II kooliastmes

4.klass

Õpitulemused

4.klassi lõpetaja

- 1) saab aru lihtsatest igapäevastest väljenditest ja lausetest, lühikestest vestlustest ja tekstidest;
- 2) saab aru teksti mõttest ja olulisest teabest;
- 3) oskab kirjutada õpitud sõnavara piires lühikirjeldusi ja -sõnumeid (nt sõnum sõbrale);
- 4) oskab lühidalt kirjeldada oma lähiümbrust ja inimesi, igapäevaseid toiminguid;
- 5) tuleb toime väga lihtsates igapäevastes suhtlusolukordades, suudab alustada lühivestlust (nt reageerib küsimustele ja korraldustele);
- 6) on omandanud esmased teadmised maa, kus kõneldakse õpitavat keelt, ja oma kodumaa kultuuri sarnasuste ja erinevuste kohta;
- 7) rakendab õpetaja juhendamisel varem omandatud õpioskusi ja strateegiaid, oskab töötada iseseisvalt, paaris ja rühmas;
- 8) oskab õpetaja abiga seada endale õpieesmärke ning hinnata oma saavutusi.

Õppesisu

I kooliastmes alustatud alateemad jätkuvad osaoskuste arengu põhjal.

Teemavaldkonnad:

„**Mina ja teised**” - Iseloom. Välimus. Enesetunne ja tervis. Suhted sõprade ja lähikondlastega. Viisakas käitumine.

„**Kodu ja lähiümbrus**” - Pereliikmed. Kodu asukoht. Igapäevased kodused tööd ja tegemised.

„**Kodukoht Eesti**”- Eesti asukoht, sümbolika, tähtpäevad. Eesti ilm.

„**Riigid ja nende kultuur**”- Inglise keelt kõnelevate maade sümbolika, tähtpäevad, kombed (jõulud, valentini päev) . Eesti naaberriigid.

„**Igapäevane elu. Õppimine ja töö**” -Kodused toimingud, söögikorrad. Poes käik. Kool, klass, koolipäev, õppevahendid.

Vaba aeg - Lemmiktegevused ja eelistused. Erinevad vaba aja veetmise viisid.

Keeleteadmised

- 1) nimisõna: ainsus ja mitmus, ebareeglipärane mitmus (*man/men, tooth/teeth*), aluse ja öeldise ühildumine, omastav kääne; umbmäärane ja määrav artikkel;
- 2) omadussõna: omadussõna ühildumine nimisõnaga, võrdlusastmed;
- 3) arvsõnad: põhi- ja järgarvud, kellaeg, kuupäev, aastaarvud;
- 4) asesõna: isikulised ja omastavad asesõnad, näitavad ja küsivad asesõnad;
- 5) tegusõna: põhitegusõna ja abitegusõna (*be, have, do*), modaaltegusõna *can*; must, may);
- 6) määrsõna: sagedusmäärsõnad *always, never, ever, sometimes, again*; järjestavad määrsõnad *first, next, then, before, after, later*;
- 7) eessõna: enamkasutatavad eessõnad (*in, on, at, in front of, behind, with, under, to, by, from up, down, from, after, before, next to*); eessõnalised väljendid (*in the middle of, next to, good/bad at*);
- 8) lauseõpetus: õigekiri õpitud sõnavara piires; sõnajärg jaatavas, eitavas ja küsivas lauses, lühivastused; suur ja väike algustäht; kirjavahemärgid: punkt, koma, küsimärk, hüüumärk, ülakoma; nimisõna mitmuse lõpud
- 9) sõnatuletus: liitsõnad, arvsõna tuletusliited (*-teen* ja *-ty*);

5.klass

Õpitulemused

5. klassi õpilane:

- 1) Suudab jälgida mõttevahetusi, jutustusi tuttavas valdkonnas;
- 2) saab aru teksti mõttest ja oskab leida olulist teavet;
- 3) oskab kirjutada näidise järgi lühikesi tekste (nt postkaart, kutse, isiklik kiri, jutuke);
- 4) oskab lühidalt kirjeldada oma huvisid ja tegevusi;
- 5) tuleb toime lihtsates igapäevastes suhtlusolukordades, suudab alustada ja lõpetada lühivestlust;
- 6) teadvustab õpitava maa ja oma kultuuri sarnasusi ja erinevusi ning suhtub nendesse positiivselt;
- 7) rakendab õpetaja juhendamisel varem omandatud õpioskuseid ja strateegiaid, oskab töötada ise-iseisvalt, paaris ja rühmas;
- 8) seab endale õpetaja abiga õpieesmärke ning hindab oma saavutusi koostöös kaaslaste ja õpetajaga.

Õppesisu

I kooliastmes alustatud alateemad jätkuvad osaoskuste arengu põhjal.

Teemavaldkonnad

„**Mina ja teised**”-Iseloom. Välimus. Enesetunne ja tervis. Suhted sõprade ja lähikondlastega, ühised tegevused. Viisakas käitumine.

„**Kodu ja lähiümbrus**”-Kodu ja koduümbrus. Sugulased. Pereliikmete ametid. Igapäevased kodused tööd ja tegemised.

„**Kodukoht Eesti**”- Eesti asukoht, sümboolika ja tähtpäevad. Linn ja maa. Eesti loodus, ilm, käitumine looduses.

„**Riigid ja nende kultuur**”- Õpitavat keelt kõnelevate riikide sümboolika, tähtpäevad ja kombed. Mõned tuntumad sündmused, saavutused ning nendega seotud nimed ajaloo- ja kultuurivaldkonnast. Eakohased aktuaalsed ühiskondlikud teemad. Eesti naaberriigid.

„**Igapäevane elu. Õppimine ja töö**” - Kodused toimingud, söögikorrad, hügieeniharjumused.

Turvaline liiklemine, tee küsimine ja juhatamine. Poes käik, arsti juures käimine. Kool ja klass, koolipäev, õppeained. Ametid.

„**Vaba aeg**” - Huvid, erinevad vaba aja veetmise viisid.

Keeleteadmised

- 1) lauseõpetus: tähestik; suur ja väike algustäht (kuud, nädalapäevad, keeled, riigid); korraldused (käskiv kõneviis); sidesõnad and, but; sõnajärg lauses;
- 2) tegusõna: Present Simple; Past Simple (be, have); Present Simple (jaatavad ja eitavad laused, küsilauseid, kasutamine); Present Continuous (jaatavad ja eitavad laused, küsilauseid, kasutamine); Past Simple (jaatavad ja eitavad laused, küsilauseid, kasutamine); be going to tuleviku tähenduses; have to ebareeglipärased tegusõnad;
- 3) nimisõna: nimisõnade ainsus ja mitmus; ebareeglipärane mitmus; omastav kääne; umbmäärane ja määrav artikkel + loendatav ja loendamatu nimisõna; artikli kasutamine; artikli puudumine;
- 4) omadussõna: omadussõnade võrdlemine; omadussõnade võrdlusastmed;
- 5) asesõnad: isikulised asesõnad; omastavad asesõnad; enesekohased asesõnad;
- 6) eessõnad: enamkasutatavad eessõnad koha- ja ajamäärustes (in, on, at, to, between, next to, by, under, opposite, above, around);
- 7) arvsõna: põhiarvud; järgarvud; telefoninumbrid, kuupäevad, aastaarvud, kellaajad;
- 8) määrsõna: levinumad aja- ja kohamäärsõnad (now, here); hulga- ja määramäärsõnad (many, much).

6.klass

Õpitulemused

Ühtivad punktiga 2.1.4

Õppesisu

I kooliastmes alustatud alateemad jätkuvad osaoskuste arengu põhjal. Neile lisanduvad järgmised alateemad

Teemavaldkonnad:

„**Mina ja teised**” -Iseloom. Välimus. Enesetunne ja tervis. Suhted sõprade ja lähikondlastega, ühised tegevused. Viisakas käitumine.

„**Kodu ja lähiümbrus**” -Kodu ja koduümbrus. Sugulased. Pereliikmete ametid. Igapäevased kodused tööd ja tegemised. Eesti asukoht, sümbolika ja tähtpäevad. Linn ja maa, Eesti loodus, ilm, käitumine looduses.

„**Riigid ja nende kultuur**” - Õpitavat keelt kõnelevate riikide sümbolika, tähtpäevad ja kombed, mõned tuntumad sündmused, saavutused ning nendega seotud nimed ajaloo- ja kultuurivaldkonnast. Eakohased aktuaalsed ühiskondlikud teemad. Eesti naaberriigid.

„**Igapäevane elu. Õppimine ja töö**” - Kodused toimingud, söögikorrad, hügieeniharjumused. Turvaline liiklemine, tee küsimine ja juhatamine. Poes käik, arsti juures käimine. Kool ja klass, koolipäev, õppeained. Ametid, tervislikud eluviisid.

„**Vaba aeg**”- Lemmiktegevused ja eelistused. Huvid, erinevad vaba aja veetmise viisid. Koolivaheajad, sport, film, muusika.

Keeleteadmised

- 1) lauseõpetus: tähestik; suur ja väike algustäht (kuud, nädalapäevad, keeled, riigid); korraldused (käskiv kõneviis); sidesõnad and, but; sõnajärg lauses; rinnastavad sidesõnad (too, or); alistavad sidesõnad (when, because)
- 2) tegusõna: Present Simple, Past Simple (be, have); Present Simple (jaatavad ja eitavad laused, küsilauseid, kasutamine); Present Continuous (jaatavad ja eitavad laused, küsilauseid, kasutamine); Past Simple (jaatavad ja eitavad laused, küsilauseid, kasutamine); be going to tuleviku tähenduses; have to; ebareeglipärased tegusõnad;
- 3) nimisõna: nimisõnade ainsus ja mitmus, ebareeglipärane mitmus, omastav kääne, umbmäärane ja määrav artikkel + loendatav ja loendamatu nimisõna, artikli kasutamise oskus, artikli puudumine, enamkasutatavad väljendid artiklitega ja ilma;

- 4) omadussõna: omadussõnade võrdlemine, omadussõnade võrdlusastmed;
- 5) asesõnad: siduvad asesõnad (that, who); omastavate asesõnade absoluutvormid (mine, yours); umbmäärased asesõnad ja nende liitvormid (some/any/no)
- 6) eessõnad: enamkasutatavad eessõnad, koha-, viisi - ja ajamäärustes esinevad eessõnad. Enamkasutatavad eessõnalised väljendid (next to, in the middle);
- 7) arvsõna: põhiarvud, järgarvud, telefoninumbrid, kuupäevad, aastaarvud, kellaajad, mõõtühikud, pikkus, kaal, kaugus, lihtmurrud (pool, veerand), osa tervikust;
- 8) määrsõna: määrsõnade moodustamine; sagedusmäärsõnad (liitega -ly), järjestavad määrsõnad, ebareeglipärased määrsõnad (fast), viisimäärsõnad, hulga- ja määramäärsõnad (a little, a few).

Õppetegevused

II kooliastmes julgustab õpetaja õpilast võõrkeeles suhtlema, suurendades suulise suhtluse kõrval järk-järgult kirjalike tööde mahtu. Kuulamis- ja rääkimisoskuse kõrval muutuvad tähtsaks ka lugemis- ja kirjutamisoskus, sh õigekirjaoskuse ja loovuse süstemaatiline arendamine. Jätkub põhisõnavara kiire laiendamine, õpilasi juhatakse iseseisvalt lugema. Oluline on arendada teksti mõistmise oskust. Suulist suhtlusoskust arendatakse erineva sisuga rühmatöödega, sh mängude ja rollimängudega. Kirjutamisel on tähtis tekstiloomeskuse arendamine. Teemasid käsitledes pööratakse erinevate osaoskuste kaudu tähelepanu teiste kultuuride tundmaõppimisele ning kõrvutamisele oma kultuuriga. Õpilasi harjutatakse kasutama sõnaraamatuid.

Osaoskuste arendamiseks sobivad:

- 1) eri liiki eakohaste tekstide kuulamine ja lugemine;
- 2) adapteeritud eakohaste tekstide iseseisev lugemine;
- 3) ülesande täitmine kuuldu ja loetu põhjal (nt tabeli täitmine, joonise täiendamine);
- 4) eri liiki etteütled;
- 5) mudelkirjutamine (nt sõnumid, postkaardid, lühikesed kirjad);
- 6) järjestusülesanded (nt sõnad lauseteks, laused/lõigud tekstiks);
- 7) eakohased projektitööd;
- 8) lühiettekanded (nt projektitööde kokkuvõtted, huvialade tutvustamine);
- 9) rollimängud;
- 10) õppesõnastike kasutamine.

Hindamine

II kooliastmes hinnatakse kõiki osaoskusi kas eraldi või lõimitult. Igal õppeveerandil saab õpilane tagasisidet kas sõnalise hinnangu või hinde vormis kõigi osaoskuste kohta. Sõnalises hinnangus rõhutatakse eelkõige seda, mida õpilane on hästi teinud. Töid, mis sisaldavad kõiki osaoskusi, on soovitatav II kooliastmes teha mitte rohkem kui neli õppeaastas.

2.1.6. A-võõrkeele õppe- ja kasvatusesmärgid III kooliastmes

2.1.6.1. Õpitulemused

Põhikooli lõpetaja:

- 1) mõistab endale tuttavatel teemadel kõike olulist;
- 2) oskab kirjeldada kogemusi, sündmusi, unistusi ja eesmärke ning lühidalt põhjendada ja selgitada oma seisukohti ning plaane;
- 3) oskab koostada lihtsat teksti tuttavatel teemadel;
- 4) saab õpitavat keelt emakeelena kõnelevate inimestega igapäevases suhtluses enamasti hakkama, tuginedes õpitava keele maa kultuuritavadele;
- 5) tunneb huvi õpitavat keelt kõnelevate maade kultuuri vastu, loeb võõrkeelset eakohast kirjandust, vaatab filme ja telesaateid ning kuulab raadiosaateid;

- 6) kasutab võõrkeelseid teatmeallikaid (nt tõlkesõnaraamatut, internetti) vajaliku info otsimiseks teisteski valdkondades ja õppeainetes;
- 7) töötab iseseisvalt, paaris ja rühmas;
- 8) hindab õpetaja abiga oma tugevaid ja nõrku külgi seatud eesmärkide järgi ning kohandab oma õpistrateegiaid.

Keeleoskuse taotletav tase põhikooli lõpus

	Kuulamine	Lugemine	Rääkimine	Kirjutamine
Inglise keel	B1.2	B1.2	B1.2	B1.2

Osaoskuste õpitulemused on toodud välja võõrkeelte ainekava lõpus.

2.1.7. A-võõrkeele õpitulemused, õppesisu, õppetegevus ja hindamine III kooliastmes

7.klass

Õpitulemused

- mõistab kuulamisel kuuldu sisu;
- oskab esitada lihtsat seotud teksti käsitletud temaatika piires, osaleb vestluses;
- mõistab lugemisel loetu sisu;
- oskab kirjutada lihtsat seotud teksti: isiklik kiri, õnnitlus-, tervitus-, tänukaart, küllakutse, teade

Õppesisu

II kooliastmes alustatud alateemad jätkuvad osaoskuste arengu põhjal.

Teemavaldkonnad

„**Mina ja teised**” - Iseloom, huvid, võimed, oskused, harjumused, tervis. Erinevad iseloomud. Suhted sõpradega: sõnapidamine, sõprus, ausus, usaldus, konfliktid ja nende lahendamine.

„**Kodu ja lähieümbrus**”- Suhted perekonnas, ühistegevused, taskuraha. Eestimaa loodus, asukoht, sümbolika, tähtpäevad ja vaatamisväärsused. Ilm, keskkonnasõbralik käitumine.

„**Kodukoht Eesti**”- loodus ja looduskaitse; keskkonnahoidlik ja – säästlik käitumine.

„**Riigid ja nende kultuur**” - Õpitavat keelt kõnelevate riikide sümbolika, tähtpäevad ja kombed, mõned tuntumad sündmused, saavutused ning nendega seotud nimed ajaloo -ja kultuurivaldkonnast. Eakohased aktuaalsed ühiskondlikud teemad. Eesti naaberriigid.

„**Igapäevaelu. Õppimine ja töö**”- Kodused toimingud, söögikorrad, hügieeniharjumused. Turvaline liiklemine, tee küsimine ja juhatamine. Sisseostude tegemine, arsti juures käimine. Kool ja klass, koolipäev, õppeained ja õpioskused; ametid.

„**Vaba aeg**” -Huvid, erinevad vaba aja veetmise viisid (muusika, sport, kunst, kirjandus).

Keeleteadmised

- 1) lauseõpetus: liitlauseid, if/there lause alguses, kaudkõne (minevikus) ja kirjavahemärgid.
Liitsõnade põhireeglid. Sidesõnad if, until, as soon as;
- 2) nimisõna: loendatavad ja loendamatud, ainsuslikud ja mitmuslikud sõnad, ebareeglipärane mitmus. Artikli kasutamine kohanimedega, teatrite ja ajalehtede nimedega, artikli puudumine;
- 3) omadussõna: omadussõnade võrdlusastmed ja nende moodustamine, kesksõnaline omadussõna. eritüvelised võrdlusastmed (old -elder); enough/too+omadussõna; omadussõna nimisõna;
- 4) arvsõnad: numbrite lugemine (rahaühikud, lihtmurrud, protsendid, aritmeetilised põhitehted);
- 5) asesõnad: some of them, all of them, none of them; ülevaade siduvatest asesõnadest that, who, whom, which, whose;
- 6) tegusõna: kasutatavmaad ühendverbid, modaalteigusõna will, would, should; passiivi tutvustamine; kesksõnad, gerundium;

- 7) määrsõna: määrsõna liigid, koht lauses, ilma lõputa -ly;
- 8) eessõnad: koha-ja ajamäärustes, eessõnalised väljendid (afraid of, look at, wait for, take part in jne);
- 9) sõnatuletis: sõnade liitmine, tähtsamad ees-ja järelliited (un-, dis, re-, im-); omadussõnade tuletamine.

8.klass

Õpitulemused

8.klassi õpilane:

- mõistab kuulamisel kuuldu sisu;
- oskab esitada lihtsat seotud teksti käsitletud temaatika piires, osaleb vestluses;
- mõistab lugemisel loetu sisu;
- oskab kirjutada lihtsat seotud teksti: isiklik / ametlik kiri, kirjeldav, jutustav, arutlev lühiessee.

Õppesisu

Eelmistel aastatel alustatud alateemad jätkuvad osaoskuste arengu põhjal. Neile lisanduvad järgmised alateemad

Teemavaldkonnad

„**Mina ja teised**” -Võimed, tugevad ja nõrgad küljed, sõprussuhted, sallivus;

„**Kodu ja lähiümbrus**” -Sündmuste ja tähtpäevade tähistamine kodukohas ja perekonnas. Kodukoha vaatamisväärsuste tutvustamine;

„**Kodukoht Eesti**”- loodus ja looduskaitse; keskkonnahoidlik ja – säästlik käitumine. Elu linnas ja maal.

„**Riigid ja nende kultuur**” -Õpitava keelega seotud kultuuriruumi kuuluvate riikide lühitutvustus (pealinnad, rahvad, keeled, eripära);

„**Igapäevane elu. Õppimine ja töö**” -Liiklemine, transpordivahendid, tee küsimine ja juhatamine, söök ja söömisharjumused, toidu valmistamine, tervislik toitumine, poes käimine;

Ametid, karjäär, teenindus, tervishoid, vabatahtlikud organisatsioonid, haridus, kool, tunniplaan

„**Vaba aeg**” - Puhkus, reisimine, majutus, muuseum, loomaaed, pühad/festivalid, meelelahutus, meedia, mood, sport, kirjandus.

Keeleteadmised

- 1) lauseõpetus: eesmärgi/ põhjuskõrvallused;
- 2) tegusõna: modaalverbid: must, have to, can, may, might, needn` t, shall, will, could, be able to, fraasverbid, have been to/have been in, used to;
- 3) tegusõna vormistik: Present Prefect, Present P Prefect Continuous, Past Perfect, Past perfect Continuous, Future Simple, be going to, Present Continuous, infinitiiv/ gerundium, järelküsimused, kaudne kõne, hüüdlused;
- 4) nimisõna: loendatavad / loendamatud nimisõnad, liitnimisõnad;
- 5) omadussõna: võrdlusastmed;
- 6) asesõna: rõhutavad asesõnad, umbmäärased asesõnad some, any, no, a lot of, much/many, (a) little / (a) few;
- 7) Eessõnad: kohaeesõnad, liikumist väljendavad eessõnad;
- 8) arvsõna: põhiarvud, järgarvud;
- 9) määrsõna: võrdlusastmed, ajamäärsõnad;
- 10) sidesõna: although, even though, however jne.
- 11) sõnatuletis: ees- ja järelliited sõnade moodustamiseks

9. klass

Õpitulemused

Ühtivad punktiga 2.1.6.1.

Õppesisu

Teemavaldkonnad

„**Mina ja teised**” - Võimed, tugevad ja nõrgad küljed; inimestevahelised suhted: sõprus- ja armastussuhted, sallivus, viisakusreeglid, koostöö ja teiste arvestamine.

„**Kodu ja lähiümbrus**” - Sündmuste ja tähtpäevade tähistamine kodukohas ja perekonnas.

Kodukoha vaatamisväärsuste tutvustamine

„**Kodukoht Eesti**” - Loodusrikkused (mets, loomad, vesi, puhas õhk jmt). Elu linnas ja maal. Eesti vaatamisväärsused;

„**Riigid ja nende kultuur**” - Õpitava keelega seotud kultuuriruumi kuuluvate riikide lühitutvustus (pealinnad, rahvad, keeled, eripära), teiste maailmas tuntumate riikide nimed, rahvad ja keeled, mida nad räägivad. Eri kultuuride eripära ja kooseksisteerimise aktsepteerimine/mõistmine;

„**Igapäevane elu. Õppimine ja töö**” - Erinevad tervislikku eluviisi tagavad tegevused (sport, puhkus, reisid), tervislikud toitumisharjumused; suhtlemine teeninduses (kauplus, hotell, postkontor jmt); turvalisus (liiklus, linnakeskkond). Ametid, töökohad, karjäär, edasiõppimisvõimalused;

„**Vaba aeg**” - Spordialad, kirjanduse-, kunsti – ja muusikaliigid, meediavahendid (ajakirjandus, raadio, tele-visioon, Internet) nende eakohased kasutamisevõimalused. Reklaam.

Keeleteadmised

- 1) lauseõpetus: põimlaused; fraaside ja lausete ühendamine; *it/there* lause algul; tingimuslaused (I–III tüüp); kaudne kõne (aegade ühildumine, küsimused, korraldused, palved); kokku- ja lahkukirjutamise põhijuhud; kirjavahemärgid (jutumärgid); sõnade poolitamise põhireeglid, (liitsõnad); alistavad sidesõnad (*however, though*);
- 2) tegusõna: harvemini esinevad ebareeglipärased tegusõnad (*grind, sew, ...*); isikuline tegumood (*Past Perfect, Present Perfect Continuous*); umbisikuline tegumood (*Present Simple / Past Simple*); modaalteigusõnad (*have to, ought, should, would*); tuleviku väljendamise erivõimalused; tarind *to*+infinitiiv, *ing*-vorm;
- 3) nimisõna: ainsuslikud ja mitmuslikud nimisõnad; liitnimisõnad; artikli kasutamine isikunimedega ja geograafiliste nimedega; väljendid artiklitega ja ilma;
- 4) omadussõna: omadussõnade kasutamine rahvusest ja kodakondsusest kõneldes; eritüvelised võrdlusastmed (*old-elder*); *enough/too*+omadussõna; omadussõna nimisõna funktsioonis (*the poor*);
- 5) asesõnad: umbmäärased asesõnad (*either, neither*); umbisikulised asesõnad (*it, there*);
- 6) eessõnad: enam kasutatavad eessõnalised väljendid (*take part in, look forward to*); eessõnad viisimäärustes (*with, without*);
- 7) arvsõna: protsent; aritmeetilised põhitehted; kümnendmurrud; arvsõna „0” erinev lugemine;
- 8) määrsõna: määrsõnade liigid ja võrdlemine; määrsõna koht lauses;
- 9) sõnatuletus: liitsõnad; enam kasutatavad ees- (*re-, un-*) ja järelliited (*-ness, -ion, -ous*) nimi-, omadus-, tegusõnade moodustamiseks.

Õppetegevused

III kooliastmes arendatakse kõiki osaoskusi võrdselt. Tähtsal kohal on sõnavara avardamine ja kinnistamine ning iseseisvate tööharjumuste kujundamine. Tunnis suheldakse peaaesjalikult õpitavas võõrkeeles. Õpilast suunatakse õpitavat keelt aktiivselt kasutama nii tunnis kui ka väljaspool tundi. Õpilane õpib peale harjumuspärase töö lugema lühemaid adapteerimata ilukirjandus-, teabe-, tarbe- ja meediatekste. Kirjutamisoskust arendatakse eri liiki loovtöid tehes. Tähelepanu pööratakse loovuse arendamisele nii suulises kui ka kirjalikus väljendusoskuses.

Õpilased hakkavad keeleõpet käsitlema analüüsivalt, õppides kõrvutama eri keelte sarnasusi ja erinevusi ning märkama enda ja teiste keelekasutusviigu. Õpitakse mõistma kultuurierinevusi, neid teadvustama ja arvestama. Õpilane õpib väärtustama mõtteviiside mitmekesisust, avaldama arvamust ning nägema ja arvestama erinevaid seisukohti. Selleks sobivad:

- 1) eri liiki eakohaste tekstide kuulamine ja lugemine, sh iseseisev lugemine;
- 2) meedia- ja autentsete audiovisuaalsete materjalide kasutamine (nt ajaleheartiklid, uudised, filmid);
- 3) loovtööd (nt luuletused, lühikirjand, isiklikud kirjad, teadaanded, kuulutused, lühiülevaated);
- 4) lühireferaadid ja lihtsam uurimistöö;
- 5) projektitööd;
- 6) suulised ettekanded (nt projektitööde ja iseseisva lugemise kokkuvõtted);
- 7) rolli- ja suhtlusmängud;
- 8) info otsimine erinevatest võõrkeelsetest teatmeallikatest (nt tõlkesõnaraamat, internet).

Hindamine

III kooliastmes hinnatakse kõiki osaoskusi kas eraldi või lõimitult. Igal õppeveerandil saab õpilane tagasisidet kas sõnalise hinnangu või hinde vormis kõigi osaoskuste kohta. Soovitatav on kasutada ülesandeid, mis hõlmavad erinevaid osaoskusi (nt projektitööd, iseseisev lugemine jmt). Töid, mis sisaldavad kõigi osaoskuste kontrolli, on soovitatav III kooliastmes teha mitte rohkem kui neli õppeaastas.

Õpilane seab koostöös õpetajaga endale õpieesmärke ning annab oma teadmiste ja oskustele hinnangu. Õpilane annab õpetaja juhendamisel hinnangu õppele ning oma tööle õpitavas võõrkeeles.

2.2. B-võõrkeel

2.2.1. Õppe- ja kasvatusesmärgid

B-võõrkeele õppega kujundatakse ainepädevus, mis sisaldab keelepädevust, väärtushinnanguid ja hoiakuid ning õpioskusi.

Põhikooli lõpuks õpilane:

- 1) saavutab keeleoskuse taseme, mis võimaldab tal igapäevastes suhtlusolukordades toime tulla;
- 2) huvitub võõrkeelte õppimisest ning nende kaudu silmaringi laiendamisest;
- 3) omandab oskuse märgata ja väärtustada erinevate kultuuride eripära;
- 4) tunneb võõrkeelte õppimise strateegiaid ning oskab neid iseseisvalt kasutada;
- 5) huvitub õpitavat keelt kõnelevatest maadest ja nende kultuurist;
- 6) oskab kasutada eakohaseid võõrkeelseid teatmeallikaid (nt teatmeteoseid, sõnaraamatuid, interneti), et leida vajalikku infot teisteski valdkondades ja õppeainetes.

2.2.2. B-võõrkeele õppeaine kirjeldus

B-võõrkeele kui teise omandatava võõrkeele õpe võimaldab õpilasel laiendada oma suhtlusvõimalusi ja kultuurilist silmaringi, tagab juurdepääsu teadmiskaitsele ning loob eeldused vahetuks suhtlemiseks, toetab edasise õpinguid ja tegevust ühiskonnas.

Oluline on erinevate keelte üksteist toetav ja väärtustav õpetamine, aga eriti seoste nägemine A-võõrkeelega. A-võõrkeelt õppides saadud õpikogemus ja omandatud õpioskused toetavad B-võõrkeele õppimist. Samuti arvestatakse teadmisi, mida õpilane saab õpitava keele maa ja kultuuri kohta teiste õppeainete kaudu.

Võõrkeele kui õppeaine ja suhtlusvahendi omandamine nõuab õppijalt pikaajalist pingutust ning aktiivset osalust.

Keeletunnis suheldakse peamiselt õpitavas võõrkeeles. Emakeeles võib vajaduse korral selgitusi jagada.

Õpetuses lähtutakse kommunikatiivse õpetuse põhimõttest. Rõhk on interaktiivsel õppimisel ja õpitava keele kasutamisel. Kommunikatiivne keeleoskus (suhtluspädevus) hõlmab kolme komponenti: keelelist, sotsiolingvistilist ja pragmaatilist.

Keeleteadmised ei ole eesmärk omaette, vaid vahend parema keeleoskuse omandamiseks. Keele struktuuri õpitakse kontekstis, järk-järgult jõutakse grammatikareeglite teadliku omandamiseni. Sotsiolingvistilise pädevuse kaudu areneb õppija keelekasutuse olukohasus (viisakusreeglid, keeleregister jm).

Pragmaatilise pädevuse kaudu areneb õppija võime mõista ja luua tekste.

Suhtluspädevust arendatakse keeleliste toimingute (kuulamise, lugemise, rääkimise, kirjutamise) kaudu.

Keeleõppe telje moodustavad teemavaldkonnad, mille kaudu ja piires kujuneb suhtluspädevus.

Kõigis kooliastmes ning klassides käsitletakse teemasid kõigest teemavaldkondadest, kuid rõhuasetused ja maht on erinevad. Teemade käsitlemisel lähtutakse õpilaste kogemustest, huvidest

ja vajadustest.

Oluline on õpioskuste arendamine, sealhulgas oskus seada endale õpieesmärke ning hinnata oma õpitulemusi, kasutades nt Euroopa keelemappi või õpimappi. Võõrkeeleeõppes on kesksel kohal tegevused, mis nõuavad keele eesmärgistatud kasutamist ja lõimivad erinevaid keeleoskuse aspekte. Õppetegevusi kavandades lähtutakse didaktikaprintsiipidest (lähemalt kaugemale, tuntult tundmatule, lihtsalt keerulisele, konkreetselt abstraktsele) ning keelekasutuse vajadustest (alustades sagedamini kasutatavatest sõnadest ja vormidest).

Kõigis kooliastmes on tähtis osa paaris- ja rühmatööl. Õpilasi suunatakse tegema eakohast iseseisvat tööd (nt lugema, infot hankima, projektides osalema). Suhtluspädevuse ja kultuuriteadlikkuse arendamiseks ergutatakse õpilasi kasutama õpitavat keelt ka väljaspool keeletundi.

Motivatsiooni suurendamiseks tuleks aidata leida kirjasõpru ning korraldada õppereise, õpilasvahetusi ja kohtumisi õpitavat keelt emakeelena kõnelejatega.

Kõigis kooliastmes on vaja õppijat motiveerida ning kujundada temas positiivset hoiakut keeleõppesse. Eduelamuse saavutamiseks luuakse tundides positiivne õhkkond ja väärtustatakse õppija iga edusammu. Tunnustama peab ka tulemuse saavutamiseks tehtud jõupingutusi. Vigu käsitletakse õppes normaalse õppimise osana, nende analüüsimine soodustab õpitava mõistmist ning võimaldab õpilasel oma keelekasutust korrigeerida.

2.2.3. B-võõrkeele õpitulemused, õppesisu, õppetegevus ja hindamine II kooliastmes

Õpitulemused

6. klassi lõpetaja:

- 1) saab aru igapäevastest väljenditest ja lühikestest lausetest;
- 2) kasutab õpitud väljendeid ja lühilauseid oma vajaduste väljendamiseks ning oma lähiümbruse (pere, kodu, kooli) kirjeldamiseks;
- 3) reageerib adekvaatselt lihtsatele küsimustele ja korraldustele;
- 4) on omandanud esmased teadmised õpitava keele kultuuriruumist;
- 5) rakendab õpetaja juhendamisel varem omandatud õpioskusi ja -strateegiaid;
- 6) seab endale õpieesmärke ning hindab koostöös kaaslaste ja õpetajaga oma saavutusi;
- 7) töötab õpetaja juhendamisel iseseisvalt, paaris ja rühmas.

Keeleoskuse taotletav tase 6. klassi lõpus

	Kuulamine	Lugemine	Rääkimine	Kirjutamine
Vene keel	A1.1–A1.2	A1.1–A1.2	A1.1–A1.2	A1.1–A1.2

Osaoskuste õpitulemused on toodud välja võõrkeelte ainekava lõpus.

Õppesisu

Teemavaldkonnad:

- „**Mina ja teised**“ – enese ja kaaslaste tutvustus; enesetunne, välimuse kirjeldus, ühised tegevused;
- „**Kodu ja lähiümbrus**“ – pereliikmed ja sugulased, pereliikmete tegevusalad; kodu asukoht;
- „**Kodukoht Eesti**“ – riik, pealinn, rahvused; aastaajad ja ilm;
- „**Igapäeva elu. Õppimine ja töö**“ – lihtsamad tegevused kodus ja koolis ning nendega seonduvad esemed;
- „**Vaba aeg**“ – lemmiktegevused ja eelistused.

Keeleteadmised

Kiri ja hääldus	Vene tähestik. Nimede kirjutamine vene ja eesti keeles, translitereerimisreeglid. Tähemärkide häälikuline tähendus. Sõnarõhk. Täishäälikute hääldamine eel- ja järelrõhulistest silpides, reduktsioon. Kaashäälikud. Sisihäälikute hääldamine. Häälikute sarnastumine: helilised/helitud, palataalsed/mittepalataalsed. Sõnarõhk tegusõna быть vormides. Sõnarõhu muutumine nimisõnade nimetava käände mitmuse vormi moodustamisel.
Nimisõna	Grammatiline sugu: naissoost nimisõnad –a/-я-lõpuga; meessoost sõnad, mille lõpus on kaashäälik või –й ja -a/-я (папа, дедушка, дядя); kesksõost sõnad -o/-e-lõpuga. Nimisõnade mitmuse nimetava käände moodustamine (ы- ja и-lõpulised meessoost ja naissoost sõnad; а- ja я-lõpulised kesksõost ja meessoost sõnad).
Omadussõna	Omadussõna lõpud ainsuse ja mitmuse nimetavas käändes (tüve lõpphäälik palataliseerimata/palataliseeritud; küsimused какой? какая? какое? какие?). Omadussõna ühildumine nimisõnaga ainsuse ja mitmuse nimetavas käändes.
Tegusõna	Tegusõna быть : oleviku Ø-vorm; mineviku vormi moodustamine; tuleviku vormid: ainsuse/mitmuse pöördelõpud. Eitav kõneliik: Я не играю, Мальчик не играет, Мы не играем jne). Tegusõnade pööramine (olevik ja tulevik). Mineviku vormide moodustamine.
Asesõna	Isikulised asesõnad. Isikuliste asesõnade käänamine. Omastavad asesõnad ainsuses ja mitmuses.
Määrsõna	Lubamine ja keelamine (можно, нельзя). Hinnangut väljendavad määrsõnad (хорошо, плохо).
Arvsõna	Põhiarvsõnad. Küsimus сколько лет? ja vastus (nimisõnaga год, года/лет).
Abisõnad	Rinnastavad sidesõnad и, а, но.
Lause struktuur	Küsimused Кто это? Что это? ja vastused. Küsimused Кто это был? Что это было? ja vastused. Subjekti ja predikaadi tähistamine (Я играю, ты играешь, он/она играет, мы играем, вы играете, они играют; Мальчик играет, Дети играют jne). Lihtlause.

Õppetegevus

Õppega äratatakse huvi uue keele ja kultuuri vastu. Esiplaanil on kuulamis- ja rääkimisoskuse arendamine ning õigete hääldusharjumuste kujundamine. Õpetaja julgustab õpilasi kasutama õpitud väljendeid ja lühilauseid kontekstis, rakendades aktiivõppemeetodeid ning mängulisust. Lugemisoskust arendatakse lihtsate tekstidega ja kirjutamisoskust mudelkirjutamisega. Õpilased kasutavad A-võõrkeelt õppides omandatud õpioskusi ja -strateegiaid.

Osaoskuste arendamiseks sobivad:

- 1) kuuldu põhjal pildi joonistamine või täiendamine;
- 2) sobitusülesande lahendamine (nt pildi vastavus kirjeldusele);
- 3) dialoogide, laulude ja luuletuste esitamine;
- 4) rääkimine pildi alusel;
- 5) häälega lugemine;
- 6) lihtsa faktiinfo leidmine tekstist;
- 7) mudeli järgi kirjutamine;
- 8) õpikusõnastiku kasutamine.

Hindamine

II kooliastmes hinnatakse õppe alguses põhiliselt õpilase kuulatud tekstist arusaamist ja suulist väljendusoskust, jõudes õppe edenedes kõigi osaoskuste hindamiseni. Hinnatakse peamiselt positiivset õpitulemust, rõhk on sisulisel tagasisidel. Hindamisel kasutatakse sõnalisi hinnanguid, mis toovad esile õpilase tugevad küljed ja edusammud, ning pannakse hind. Õpilane õpib koostöös kaaslaste ja õpetajaga seadma endale õpieesmärgid ning andma hinnangut oma teadmiste ja oskustele. Õppe algul võib enesehinnanguid anda emakeeles, kuid õpetaja peaks õpilast julgustama ka võõrkeelt kasutama.

2.2.4. B-võõrkeele õppe- ja kasvatuseesmärgid III kooliastmes

2.2.4.1 Õpitulemused

9. klassi lõpetaja:

- 1) saavutab keeleoskuse taseme, mis võimaldab tal igapäevastes suhtlusolukordades toime tulla;
- 2) huvitub võõrkeelte õppimisest ning nende kaudu silmaringi laiendamisest;
- 3) omandab oskuse märgata ja väärtustada erinevate kultuuride eripära;
- 4) tunneb võõrkeelte õppimise strateegiaid ning oskab neid iseseisvalt kasutada;
- 5) huvitub õpitavat keelt kõnelevatest maadest ja nende kultuurist;
- 6) oskab kasutada eakohaseid võõrkeelseid teatmeallikaid (nt teatmeteoseid, sõnaraamatuid, interneti), et leida vajalikku infot teisteski valdkondades ja õppeainetes.

Keeleoskuse taotletav tase põhikooli lõpus

	Kuulamine	Lugemine	Rääkimine	Kirjutamine
Vene keel	A 2.2	A 2.2	A 2.2	A 2.2

Osaoskuste õpitulemused on toodud välja võõrkeelte ainekava lõpus.

2.2.5. B-võõrkeele õpitulemused, õppesisu, õppetegevus ja hindamine III kooliastmes

7. klass

Õpitulemused

7. klassi lõpetaja

- 1) on omandanud esimesed teadmised õpitava keele maa kultuurist
- 2) teadvustab eakohaselt Venemaa ja Eesti kultuuri erinevusi ja oskab neid arvestada
- 3) saab aru õpitud temaatika piires lihtlausetest ja sageli kasutatavatest väljenditest
- 4) lihtsates suhtlusolukordades tuleb toime vene keelt rääkiva kõnelejaga
- 5) otsib infot võõrkeelsetest infoallikatest (teatmeteosed, internet)
- 6) töötab iseseisvalt, paaris ja rühmas

7) kirjutab lühikesi tekste õpitud temaatika piires

8) hindab õpetaja abiga oma tugevaid ja nõrku külgi, vajadusel kohandab oma õpistrateegiaid.

Õppesisu

Teemavaldkonnad

Alateemad

Mina ja teised

Välimus, iseloom, huvid ja võimed, suhted sõpradega ja kaaslastega, ühised tegevused, enesetunne (tervis, väärtused ja kõlblus)

Igapäevaelu Õppimine ja töö

Koolielu, toitumisharjumused, vaba aeg, tee küsimine ja juhatamine, suhtlemine teeninduses, ametid ja kutsevalik (teabekeskond, tervis, ohutus, elukestev õpe ja karjääri planeerimine)

Kodukoht Eesti

Eesti asukoht, sümboolika, tähtpäevad, kultuuritavad, vaatamisväärsused; aastaajad, ilm, loodus

Kodu ja lähiümbrus

Kodukoht, kodukoha vaatamisväärsused; perekond, igapäevased kodused tööd, perekondlikud sündmused ja tähtpäevad

Riigid ja nende kultuur

Venemaa sümboolika, tähtpäevad, traditsioonid, kultuur. Eesti naaberriigid.

Vaba aeg

Sport, huvid, vaba aja veetmise viisid; mediavahendid, reklaam, kultuur

Keeleteadmised

Kiri ja hääldus	Sõnarõhk. Täishäälikute hääldamine eel- ja järelrõhulistes silpides, reduktsioon. Kaashäälikud. Sisihäälikute hääldamine. Häälikute sarnastumine: helilised/helitud, palataalsed/mittepalataalsed. Sõnarõhk tegusõna быть vormides. Sõnarõhu muutumine nimisõnade nimetava käände mitmuse vormi moodustamisel.
Nimisõna	Ainsus, mitmus; nais-, mees-, kesksugu; ainsuslikud ja mitmuslikud sõnad, pärisnimed, kohanimed, käänded
Omadussõna	Ainsus, mitmus, mees-, nais-, kesksugu; ühildumine nimisõnadega arvus, soos, käändes
Tegusõna	Tegusõnade pööramine (olevik ja tulevik).

	Mineviku vormide moodustamine.
Asesõna	Isikulised asesõnad. Isikuliste asesõnade käänamine. Omastavad asesõnad ainsuses ja mitmuses. Näitavad asesõnad.
Määrsõna	Määrsõnade здесь, тут, там kasutamine. Määrsõnade moodustamine omadussõnadest.
Arvsõna	Järgarvsõnad.
Abisõna	Eitussõna нет (nt нет отца, мамы, книги).
Lause struktuur	Lihtõeldis ja õeldistäide (nimisõna nimetavas käändes, määrsõna, isikuline asesõna).

8.klass

Õpitulemused

8. klassi õpilane:

- 1) tuleb toime teda puudutavates igapäevastes suhtlusolukordades õpitavat keelt emakeelena rääkiva kõnelejaga.
- 2) saab õpitud temaatika piires aru lausetest ja sageli kasutatavatest väljenditest.
- 3) mõistab õpitud temaatika piirides olulist.
- 4) hangib infot erinevatest võõrkeelsetest infoallikatest.
- 5) on omandanud esmased teadmised õpitava keele maa kultuuriloost.
- 6) teadvustab eakohaselt õpitava maa ja oma maa kultuuri erinevusi ning oskab neid arvestada.
- 7) töötab iseseisvalt, paaris ja rühmas.

Õppesisu

<u>Teemavaldkond</u>	<u>Alateemad</u>
Mina ja teised	Võimed, tugevused ja nõrkused: mida oskan teha, milles olen tugev/nõrk; iseloomu kirjeldav sõnavara; kehaosad, kuidas olla terve, kergemad terviseprobleemid; suhted sõprade ja lähikondlastega.
Kodu ja lähiümbrus	Kodu/elukoha sõnavara; sündmuste ja tähtpäevade tähistamine perekonnas ja kodukohas; kodukoha vaatamisväärsuste tutvustamine; pereliikmete kodused tööd ja tegevused.
Kodukoht Eesti	Eesti lühikirjeldus, sümbolika, tähtpäevad, kultuuritavad; mõned tuntumad Eesti vaatamisväärsused, ilmastikunähtused; käitumine ja tegevused looduses eri aastaegadel, loodusrikkused ja nende hoidmine.
Riigid ja nende kultuur	Õpitava riigi olulisemad sümboolid, tähtpäevad, kombed; õpitava keelega seotud kultuuriruumi kuuluvate riikide tutvustus – pealinnad, rahvad, keeled, eripära; Eesti naaberriigid ja tuntumate maailmariikide nimed, rahvused, keeled.
Igapäevaelu: õppimine ja töö	Tee küsimine ja juhataamine, transpordivahendid; koolitee kirjeldus; kooli ja klassi iseloomustav sõnavara, tunniplaan, koolivaheajad.
Vaba aeg	Huvid – sport, filmid, raamatud, kollektsioneerimine, reisimine; erinevad vaba aja veetmise viisid – üksi, sõprade, pereliikmetega, eelistuste põhjendamise; erinevad spordialad; meediavahendid ja nende eakohased kasutamisevõimalused.

Keeleteadmised

Nimisõna	ainsus, mitmus; nais-, mees-, kesksugu; ainsuslikud ja mitmuslikud sõnad, pärisnimed, kohanimed, käänded
Omadussõna	ainsus, mitmus, mees-, nais-, kesksugu; ühildumine nimisõnadega arvus, soos, käändes; võrdlusastmed
Arvsõna	põhi- ja järgarvud, ühildumine nimisõnaga год, лет, час, рубль, евро
Asesõna	ühildumine nimisõnadega; isikulised asesõnad (я, меня, мне); omastavad asesõnad (мой, твой, его, наш, ваш, их); näitavad asesõnad (никто, ничто); küsivad asesõnad (кто, что, чей, где, когда, куда)
Tegusõna	pöörded, tegevusnimi, ainsus, mitmus, olevik, minevik, liht- ja liittulevik; lõpetatud ja lõpetamata tegevus, käskiv kõneviis; liikumisverbid
Määrsõna	ajamäärsõnad (когда, никогда, давно), kohamäärsõnad (тут, там, здесь, близко, далеко, высоко), viisimäärsõnad (быстро, хорошо, здорово, плохо)
Abisõnad	Eesõnade в, на, из, с kasutamine (koha tähistamiseks). Sidesõnade и, а, что kasutamine
Kiri ja hääldus	Sõnarõhu muutumine nimisõnade käänamisel. Sõnarõhu muutumine tegusõnade vormides.
Lause struktuur	Lihtõeldis ja õeldistäide (nimisõna nimetavas käändes, määrsõna, isikuline asesõna). Küsimus где? ja vastus (määrsõnade здесь, тут, там kasutamine, предложный kääne). Õeldistäide (nimisõna творительный käändes). Küsimus куда? ja vastus (винительный kääne). Küsimus откуда? ja vastus (родительный kääne). Küsimused чей? чья? чье? чьи? ja vastused (possesiivsete asesõnade kasutamine, родительный kääne). Küsimus когда? какого года? в каком году? ja vastused (nädalapäevad, kuud, kellaeg, aasta).

9. klass

Õpitulemused

Põhikooli lõpetaja:

- 1) tuleb toime teda puudutavates igapäevastes suhtlusolukordades õpitavat keelt emakeelena rääkiva kõnelejaga;
- 2) saab õpitud temaatika piires aru lauseist ja sageli kasutatavaist väljendeist;
- 3) mõistab õpitud temaatika piires olulist;
- 4) kirjutab õpitud temaatika piires lühikesi tekste;
- 5) hangib infot erinevatest võrkeelsetest infoallikatest;
- 6) on omandanud esmased teadmised õpitava keele maa kultuuriloost;
- 7) teadvustab eakohaselt õpitava maa ja oma maa kultuuri erinevusi ning oskab neid arvestada;
- 8) töötab iseseisvalt, paaris ja rühmas;
- 9) hindab õpetaja abiga oma tugevaid ja nõrku külgi seatud eesmärkide järgi ning vajaduse korral kohandab oma õpistrateegiaid.

Keeleoskuse taotletav tase põhikooli lõpus

	Kuulamine	Lugemine	Rääkimine	Kirjutamine
Vene keel	A 2.2	A 2.2	A 2.2	A 2.2

Osaoskuste õpitulemused on toodud välja võõrkeelte ainekava lõpus.

Õppesisu

III kooliastmes alustatud alateemad jätkuvad osaoskuste arengu põhjal. Neile lisanduvad järgmised alateemad:

„**Mina ja teised**“ – huvid ja võimed, iseloom; tervis; suhted sõpradega ja lähikondsetega;

„**Kodu ja lähiümbrus**“ – kodu ja koduümbrus, kodukoha tuntumad vaatamisväärsused; igapäevased kodused tööd ja tegemised, perekondlikud sündmused ja tähtpäevad;

„**Kodukoht Eesti**“ – Eesti asukoht ja sümboolika, riigikord, tähtpäevad ning kultuuritavad, vaatamisväärsused; elu linnas ja maal; ilmastikunähtused, loodus ning käitumine looduses, looduskaitse;

„**Riigid ja nende kultuur**“ – õpitavat keelt kõnelevate riikide sümboolika, tähtpäevad ja kombed; mõned tuntumad sündmused ja saavutused ning nendega seotud nimed ajaloo- ja kultuurivaldkonnast; õpitava keele kultuuriruumi kuuluvad riigid; Eesti naaberriikide ning tuntumate maailmariikide nimed, rahvad ja keeled;

„**Igapäevaelu. Õppimine ja töö**“ – koolitee; koolielu; tee küsimine ja juhatamine; hügieeni- ja toitumisharjumused ning tervislik eluviis, suhtlemine teeninduses ja arsti juures; ametid ning kutsevalik;

„**Vaba aeg**“ – huvid, erinevad vaba aja veetmise viisid; meediavahendid; reklaam; kultuuriline mitmekesisus.

Keeleteadmised

Nimisõna	<p>Mees- ja naissoost sõnad, mille lõpus on –ь.</p> <p>Naissoost sõnad, mille lõpus on -ия (nt Эстония, история, гимназия). Kesksoost sõnad имя ja время; kesksoost sõnad, mille lõpus on -ие (nt задание).</p> <p>Üldsoost nimisõnad (nt сирота, коллега, умница). Käänete nimetused ja küsimused. Sageli kasutatavad käändumatud sõnad (nt евро, кино, метро, пальто, кофе).</p> <p>Käändkonnad; nimisõna käändelõpud ainsuses (I ja II käändkond).</p> <p>Родительный: kuuluvuse väljendamine (nt книга брата, отец Кристины); eitus net sõnaga, koha tähistamine (küsimus откуда? ja vastus eessõnade из ja с abil).</p> <p>Предложный: sise- ja väliskoha tähistamine (küsimus где? ja vastus в ja на eessõnade abil).</p> <p>Винительный: sise- ja väliskoha tähistamine (küsimus куда? ja vastus eessõnade в ja на abil); otsese tegevuse objekti tähistamine (nt tegusõnadega видеть, читать, любить).</p> <p>Дательный: käändevormide kasutamine eessõnata; tegusõnadega желать, верить, помогать; kuid желать чего? Р.п.; верить во что? В.п.</p> <p>Творительный käändevormide kasutamine eessõnata.</p>
Omadussõna	käänamine ainsuses ja mitmuses; ühildumine nimisõnaga soos, arvus ja käändes; võrdlusastmed
Arvsõna	põhi- ja järgarvud; ühildumine nimisõnaga; kuupäev, aasta,

	kellaaeg, maksumus
Asesõna	ühildumine nimisõnadega; isikulised asesõnad (я, меня, мне); omastavate ja näitavate asesõnade (никто, ничто)käänamine; küsivad asesõnad (кто, что, чей, где, когда, куда)
Tegusõna	I pöördkond (еть-, ать-, ять-lõpulised tegusõnad) ja II pöördkond (ить-lõpulised tegusõnad). Enesekohased tegusõnad ja nende pöördvormid (nt интересоваться, находиться); tegusõnade просыпаться, причёсываться, заниматься, находиться, мыться, умываться, одеваться, начинаться, кончаться pööramine. Verbirektsioon (кäänете kaupa). Tingiv kõneviis ja selle vormi moodustamine. Käskiv kõneviis ja selle vormi moodustamine.
Määrsõna	Määrsõnade здесь, тут, там kasutamine. Määrsõnade moodustamine omadussõnadest.
Eessõna	Eessõnade в, на, из, с kasutamise (koha tähistamiseks).
Sidesõna	Eraldusseose väljendamine sidesõnaga или.
Abisõnad	Eitussõna нет (nt нет отца, мамы, книги).
Kiri ja hääldus	Sõnarõhu muutumine nimisõnade käänamisel. Sõnarõhu muutumine tegusõnade vormides.
Lause struktuur	Lauselaiendid: määrus ja täiend. Aluseta lihtlauseid: nt Что ты делаешь? - Сижу и пишу письмо. Õeldistäide (omadussõna lühi- ja pikk vorm, possessiivsed asesõnad). Täiendi ühildumine põhisõnaga soos, arvus ja käändes (ainsus), arvus ja käändes (mitmus).

Õppetegevus

Õpetuse eesmärk on julgustada õpilast võõrkeeles suhtlema. Kõiki osaoskusi arendatakse võrdselt, suurendades suulise suhtluse kõrval järk-järgult kirjaliku suhtluse mahtu. Õpilast suunatakse õpitavat keelt aktiivselt kasutama nii tunnis kui ka väljaspool tundi. Õpilased hakkavad keeleõpet käsitlema analüüsivalt, õppides kõrvutama eri keelte sarnasusi ja erinevusi ning märkama enda ja teiste keelekasutusvigu. Teemasid käsitledes pööratakse tähelepanu kultuuride tundmaõppimisele ning kõrvutamisele oma kultuuriga, rõhutades kõigi kultuuride omanäolisust ja väärtuslikkust. Õpilased mõistavad erinevaid kultuuritavasid ning oskavad neid arvestada. Õpilane õpib väärtustama mõtteviiside mitmekesisust, avaldama oma arvamust ja arvestama erinevaid seisukohti.

Osaoskuste arendamiseks sobivad:

- 1) eri liiki eakohaste tekstide kuulamine ja lugemine;
- 2) adapteeritud eakohaste tekstide iseseisev lugemine;
- 3) meedia- ja autentsete audiovisuaalsete materjalide kasutamine (nt uudised, lühifilmid);
- 4) loovtööde kirjutamine (nt sõnumid, postkaardid, isiklikud kirjad, kuulutused, lühiülevaated);
- 5) projektitööd;
- 6) lühiettekanded (nt pildikirjeldus, hobide tutvustamine, projektitööde kokkuvõtted);
- 7) rolli- ja suhtlusmängud;
- 8) info otsimine erinevatest võõrkeelsetest teatmeallikatest (nt sõnaraamatud, internet).

Hindamine

III kooliastmes hinnatakse kõiki osaoskusi kas eraldi või lõimitult. Igal õppeveerandil saab õpilane tagasisidet kas sõnalise hinnangu või hinde vormis kõigi osaoskuste kohta. Soovitav on kasutada ülesandeid, mis hõlmavad erinevaid osaoskusi (nt projektitööd, iseseisev lugemine). Töid, mis sisaldavad

kõigi osaoskuste kontrolli, on soovitatav III kooliastmes teha mitte rohkem kui neli õppeaastas. Õpilane seab koostöös õpetajaga endale õpieesmärged ning annab oma teadmiste ja oskuste hinnangu. Õpilane annab õpetaja juhendamisel hinnangu õppele ning oma tööle õpitavas võõrkeeles, isegi kui eneseväljendusoskus on piiratud.

Keeleoskustasemed A1.1; A1.2; A2.2; B1.2
Osaoskuste õpitulemused

	KUULAMINE	LUGEMINE	RÄÄKIMINE	KIRJUTAMINE	GRAMMATIKA KORREKTSUS
A1.1	Tunneb väga aeglaselt ja selgelt sõnad ja fraasid; arusaamist toetab pildimaterjal. Reageerib pöördumistele adekvaatselt (nt tervitused, tööjuhised). Tunneb rahvusvaheliselt kasutatavaid lähedase hääldusega sõnu (nt hamburger, film, takso, kohv).	Tunneb õpitava keele tähemärke. - Tunneb tekstis ära tuttavad nimed, sõnad (sh rahvusvaheliselt kasutatavad) ja fraasid. Loeb sõnu, fraase ja lauseid õpitud sõnavara ulatuses; arusaamist võib toetada pildimaterjal.	Oskab vastata väga lihtsatele küsimustele ning esitada samalaadseid küsimusi õpitud sõnavara ja lausemallide piires. Vajab vestluskaaslase abi, võib toetuda emakeelele ja žestidele.	Tunneb õpitava keele kirjatähti, valdab kirjatehnikat, oskab õpitud fraase ja lauseid ümber kirjutada (ärakiri). Oskab kirjutada isikuandmeid (nt vihiku peale). Koostab lühikesi lauseid õpitud mallide alusel.	Kasutab üksikuid äraõpitatud tarindeid ja lausemalle, kuid neiski tuleb ette vigu.
A1.2	Saab aru selgelt hääldatud fraasidest, lausetest ja tuttava situatsiooniga seotud lühikestest dialoogidest. Mõistab selgelt ja aeglaselt antud juhiseid ning pöördumisi. Vajab kordamist, osutamist, piltlikustamist vms.	Loeb lühikesi lihtsaid tekste (nt ürituste kavad, postkaardid, meilid, kuulutused, sildid, teeviidad, lühiankeedid, küsimustikud, -teated, -sõnumid) ja leiab neist vajaliku faktiinfo. Saab aru lihtsatest kirjalikest tööjuhistest. Lugemise tempo on väga aeglane, teksti mõistmiseks võib vaja minna korduvat lugemist. Tekstist arusaamiseks oskab kasutada õpiku sõnastikku.	Oskab lühidalt tutvustada iseennast ja oma ümbrust. Saab hakkama õpitud sõnavara ja lausemallide piires lihtsate dialoogidega; vajab vestluskaaslase abi. Hääldusvead võivad põhjustada arusaamatusi. Kõnes esineb kordusi, katkestusi ja pause.	Oskab lühidalt kirjutada iseendast ja teisest inimesest. Oskab täita lihtsat küsimustikku. Tunneb õpitud sõnavara õigekirja. Kasutab lausealguses suurtähte ja lause lõpus õiget kirjavahemärki.	

	KUULAMINE	LUGEMINE	RÄÄKIMINE	KIRJUTAMINE	GRAMMATIKA KORREKTSUS
A2.2	Suudab jälgida enda jaoks tuttava valdkonna mõttevahetust ning eristada olulist infot. Saab aru olmesfääris kuulnud üldkeelse suhtluse sisust (nt poes, bussis, hotellis, piletilevis). Vajab sageli kuuldu täpsustamist.	Loeb lihtsaid tavatekste (nt reklaamid, menüüd, ajakavad, ohuhoiatused) tuttavatel teemadel ja saab aru neis sisalduvast infost. Suudab mõnikord aimata sõnade tähendust konteksti toel.	Oskab rääkida oma huvidest ja tegevustest. Tuleb toime olmesfääris suhtlemisega. Oskab väljendada oma suhtumist ja eelistusi. Suudab alustada, jätkata ja lõpetada vestlust tuttavatel teemadel, kuid võib vajada abi. Kasutab õpitud põhisõnavara ja lausemalle valdavalt õigesti; spontaanses kõnes on vigu. Kõne on arusaadav, kuigi esineb hääldusvigu ja sõnade otsimist.	Oskab kirjutada lühikesi kirjeldavat laadi jutukest oma kogemustest ja ümbritsevast. Koostab lihtsaid isiklikke kirju. Oskab kasutada sidesõnu <i>aga, sest, et</i> jt. Rakendab õpitud õigekirjareegleid (nt algustähe ortograafia, kirjajahemärgid).	Kasutab küll õigesti mõningaid lihtsaid tarindeid, kuid teeb sageli vigu grammatika põhivaras (nt. ajab segi ajavormid või eksib aluse ja öeldise ühildumisel); siiski on enamasti selge, mida ta väljendada tahab.
B1.2	Saab kuuldest aru, taipab nii peamist sõnumit kui ka üksikasju, kui räägitakse üldlevinud teemadel (nt uudistes, spordireportaazides, intervjuudes, ettekannetes, loengutes) ning kõne on selge ja üldkeelne.	Loeb ja mõistab mõneleheküljelisi selge arutluskäiguga tekste erinevatel teemadel (nt noortele mõeldud meediatekstitid, mugandatud ilukirjandustekstitid). Suudab leida vajalikku infot pikemast arutlevast laadi tekstist. Kogub teemakohast infot mitmest tekstist. Kasutab erinevaid lugemisstrateegiaid (nt üldlugemine, valiklugemine). Tekstides esitatud detailid ja nüansid võivad jääda selgusetuks.	Oskab edasi anda raamatu, filmi, etenduse jms sisu ning kirjeldada oma muljeid. Tuleb enamasti toime vähem tüüpilistes suhtlusolukordades. Kasutab põhisõnavara ja sagedamini esinevaid väljendeid õigesti; keerukamate lausestruktuuride kasutamisel tuleb ette vigu. Väljendab ennast üsna vabalt, vajaduse korral küsib abi. Hääldus on selge, intonatsiooni- ja rõhuvead ei häiri suhtlust.	Oskab koostada eri allikatest pärineva info põhjal kokkuvõtte (nt lühiülevaade sündmustest, isikutest). Oskab kirjeldada tegelikku või kujuteldavat sündmust. Oskab isiklikus kirjas vahendada kogemusi, tundeid ja sündmusi. Oskab kirjutada õpitud teemal oma arvamust väljendava lühikirjandi. Oma mõtete või arvamuste esitamisel võib olla keelelisi ebatäpsusi, mis ei takista kirjutatu mõistmist	Oskab üsna õigesti kasutada tüüpkeelendeid ja moodustusmalle. Kasutab tuttavat olukorras grammatiliselt üsna õiget keelt, ehkki on märgata emakeele mõju. Tuleb ette vigu, kuid need ei takista mõistmist.